Č. 5430.

Státní zaměstnanci: O skutkové podstatě služebních přečinů podle §§ 22 a 29 služ. pragm. pro neomluvenou nepřítomnost v úřadě.

(Nález ze dne 27. února 1926 č. 3819.)

Prejudikatura: Boh. 5243 adm.

Věc: Ladislav T. v D. proti vrchní disciplinární komisi při ministerstvu financí v Praze stran disciplinárního trestu.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-l, finanční podtajemník u fin. řid. v Košicích, byl gfř-ím v Bratislavě výnosem z 23. června 1920 přeložen k fin. řed. ve Zlatých Moravcích, kde nastoupil službu 20. října 1920. 23. prosince 1920 nastoupil desetidenní dovolenou, kterou ztrávil u své rodiny v Košicích; po vypršení dovolené oznámil 4. ledna 1921 telegraficky, že je nemocen, přikládaje vysvědčení hlav. lékaře města Košic ze 3. ledna 1921. Později žádal na základě vysvědčení hlav. žup. lékaře v Košicích z 10. ledna 1921 za čtyřnedělní dovolenou. Výnosem gfř z 21. ledna 1921 byl mu plat koncem ledna 1921 zastaven. Po delší vzájemné korespondenci, v jejímž běhu předložil st-l další lékařské vysvědčení a byl mezitím přeložen do Dol. Kubína, nastoupil st-l dne 27. září 1921 službu.

Usnesením disc. komise při gfř v Bratislavě ze 7. července 1922 bylo proti st-li zavedeno disc. vyšetřování pro služ. přečiny dle §u 29 služ. pragmatiky. — — —

Po konaném šetření a výslechu st-le a po konaném ústním líčení byl st-l nálezem disc. komise při gfř v Bratislavě ze 6. října 1922 uznán vinným porušením úředních povinností tím, že se z dovolené, kterou nastoupil dne 23. prosince 1920 a která končila dne 2. ledna 1921, bez řádné omluvy navrátil až 27. září 1921, ač byl vyzván, aby službu nastoupil. Tím dopustil se s ohledem na trvání a způsob provinění, služ. přečinu proti §§ 22 a 29 služ. pragm. a byl mu uložen disc. trest zmenšení služného o 25% na dobu tří roků podle §§ 93 lit. c) a 95 služ. pragm. Konečně mu byly uloženy výlohy řízení. — — —

Proti tomu podal st-l rekurs, který byl nař. rozhodnutím po konaném ústním líčení co do viny zamítnut s tím, že vrchní disc. komise spatřuje provinění obviněného v neomluvené nepřítomnosti v úřadě ve dnech 2. a 3. ledna 1921 a 26. dubna až 26. září 1921. Odvolání co do trestu bylo vyhověno, a trest uložený I. instancí byl zmírněn na trest snížení služného o 10% na dobu jednoho roku; výrok I. instance o náhradě nákladů řízení byl zrušen a obviněný od náhrady těchto nákladů osvobozen. — — — —

Stížnost neshledal nss důvodnou:

Co do otázky viny shledal žal. úřad — v souvislosti s nálezem I. stolice a při částečné změně jeho — st-le vinným služ. přečinu proti §§ 22 a 29 služ. pragmatiky a to pro nepřítomnost v úřadě ve dnech 2. a 3. ledna 1921 a 26. dubna až 26. září 1921.

1. Stížnost vytýká tu především, že st-lova dovolená končila nikoliv již 1. ledna 1921, ale až 2. ledna 1921, a uvádí dále, že st-l — jelikož

3. ledna 1921 byla neděle, kdy úřady od 11. hodiny neúřadovaly, učinil své povinnosti zadost, když svoji nemoc oznámil 4. ledna 1921.

Námitka tato není důvodna. Podle § 29, odst. 1. služ. pragm. má úředník, nemůže-li pro nemoc zastávati svou službu, oznámiti to co možná brzy služebnímu úřadu. Nechať již dovolená st-lova o vánocích 1920 končila — jak tvrdí nař. rozhodnutí, již 1. ledna anebo, jak tvrdí st-l, až 2. ledna 1921, je tolik jisto, že st-l byl povinen alespoň 3. ledna 1921 se dostaviti do úřadu anebo, nemohl-li tak pro nemoc učiniti, »co možná nejdříve« oznámiti svoji nemoc služebnímu úřadu. St-l nesporně 3. ledna 1921 službu nenastoupil, ani téhož dne svému úřadu oznámení nezaslal; že by proto, že 3. ledna byla neděle, snad s ohledem na nedělní klid nebyl býval povinen 3. ledna službu nastoupiti, st-l netvrdí, okolnost pak, že pošta dne 3. ledna 1921 úřadovala — jak st-l uvádí — jen do 11 hodin dopoledne, nezbavila jej ovšem závazku ani možnosti oznámiti svoji nemoc alespoň již 3. ledna, nikoli teprve 4. ledna, a to tím spíše, když přec st-l, maje nastoupiti službu ve Zlatých Moravcích nejpozději dne 3. ledna 1921, byl by již před tímto dnem musil nastoupiti zpáteční cestu z Košic.

2. Dále vytýká stížnost, že st-li neprávem byly výnosem gfř z 21. ledna 1921 zastaveny požitky. Námitka tato je nepřípustna, poněvadž před mětem nař. nálezu ono zastavení požitků nebylo; naopak stalo se ono zastavení požitků samostatným adm. opatřením gfř, beze vší právní souvislosti s řízením disc.; byl by tedy st-l, maje za to, že oním zastavením požitků byla porušena jeho práva, musil proti tomuto opatření nastoupiti samostatnou obranou, nemůže však tak učiniti teprve v přítomné stížnosti.

3. Pokud úřad shledal provinění st-lovo v jeho nepřítomnosti v úřadě od 26. dubna do 26. září 1921, vytýká stížnost v podstatě jenom, že st-l byl nemocen a že následkem zastavení služ. požitků nemohl se pro naprostý nedostatek prostředků do Zlatých Moravců resp. do Dol. Kubína odebrati a službu tam nastoupiti.

Námitka tato je bezdůvodná. Zastavení platu nezbavilo st-le povinnosti, konati — od doby, kdy to zdraví jeho dopouštělo — opět službu; stejně jej povinnosti té nezbavil tvrzený nedostatek prostředků; pro tvrzení pak, že by st-l i po 26. dubnu 1921 nebyl býval schopen cesty z Košic do svého působiště po př. že by v době té nebyl mohl konati službu mimo místo, kde zdržuje se jeho rodina, anebo že by byl býval schopen jen jiného druhu služby, než jaká mu byla přikázána, neposkytují lékařská vysvědčení během řízení produkovaná podkladu. Ostatně by st-l i v případě posléze uvedeném byl musil službu u svého úřadu nastoupiti a byl by pak teprve mohl po př. žádati za další dovolenou anebo za přidělení jiné práce. — — — —

Č. 5431.

Učitelstvo. — Státní zaměstnanci: Lze na učiteli (stát. zaměstnanci) požadovati zpět částky vybrané na drahotních přídavcích podle vyšší rodinné třídy, byla-li mu výhoda vyšší rodinné třídy úřadem přiznána.

(Nález ze dne 27. února 1926 č. 3820.)